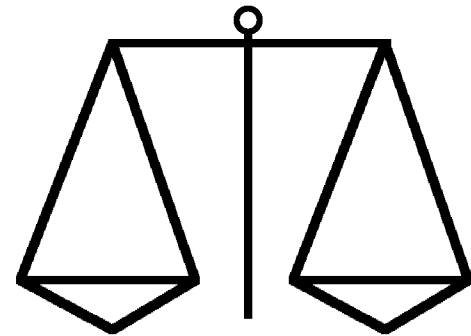

SĄD APELACYJNY
W KATOWICACH

- BIULETYN -

nr 1 - 2 / 95

Katowice 1995

S P I S T R E Ś C I

I.

Orzeczenia w sprawach karnych

str. 1 - 6

II.

Orzeczenia w sprawach cywilnych

str. 7 - 10

III.

Orzeczenia w sprawach z zakresu prawa pracy
i ubezpieczeń społecznych

str. 11 - 19

Orzeczenia w sprawach karnych

1. Rozprawę odroczoną prowadzi się w nowym terminie w dalszym ciągu bez potrzeby uzyskiwania zgody stron i wydania postanowienia w tej kwestii o ile sąd w niezmienionym składzie nie uznaje za konieczne prowadzenie jej od początku, natomiast uzyskanie zgody stron i wydanie stosownego postanowienia wymagane jest jedynie wówczas, gdy sąd w zmienionym składzie uznaje, że nie zachodzi konieczność prowadzenia rozprawy odroczonej od początku.

Wyrok SA w Katowicach z dnia 13 grudnia 1994r.
sygn. akt II AKr 189/94.

2. Uderzenie głową popularnie nazywane uderzeniem "z byka" nie może z reguły być uznane za przemoc stanowiącą znamię przestępstwa z art. 208 kk. Tego rodzaju cios jest użyciem siły fizycznej o takim natężeniu, że stwarza co najmniej niebezpieczeństwo dla zdrowia ofiary i skutecznie paraliżuje wolę przeciwstawienia się zaborowi mienia.

Wyrok SA w Katowicach z dnia 13 grudnia 1994r.
sygn. akt II AKr 189/94.

3. Osoba dotknięta schorzeniem organicznym powodującym stan ograniczenia poczytalności, określony w art. 25§2 kk może działać w sytuacji wywołującej także jej silne wzburzenie.

Wyrok SA w Katowicach z dnia 29 listopada 1994r.
sygn. akt II AKr 354/94.

4. Okoliczności usprawiedliwiających stan silnego wzburzenia nie można doszukiwać się w cechach charakteru sprawcy - istnieć one bowiem muszą poza sprawcą, w zjawiskach zewnętrznych.

Wyrok SA w Katowicach z dnia 29 listopada 1994r.
sygn. akt II AKr 354/94.

5. Dla bytu przestępstwa określonego w art. 210 kk wystarczające jest, by sprawca groził użyciem gwałtu i aby pokrzywdzony ten gwałt odczuł jako zagrożenie. Wzbudzenie obawy w zagrożonym należy oceniać subiektywnie, tj. z punktu widzenia zagrożonego, o ile tylko zachowanie sprawcy obiektywnie jest zdolne tę obawę wywołać. Ze strony sprawcy wystarcza natomiast przewidywanie, że zagrożony uwierzy w spełnienie groźby oraz, że wzbudzi ona w nim obawę.

Wyrok SA w Katowicach z dnia 22 listopada 1994r .
sygn. akt II AKr 348/94.

6. Występek określony w przepisie art. 211 kk zakłada, że zadysponowanie mieniem przez ofiarę następuje w przyszłości pod presją zrealizowania uprzednio zapowiedzianej groźby. Jeśli więc sprawca na przestrzeni kilku dni ponawia groźbę zamachu na zdrowie domagając się tej samej precyzyjnie oznaczonej kwoty pieniędzy, to brak jest podstaw do przyjęcia konstrukcji przestępstwa ciągłego. Jest to bowiem w dalszym ciągu ten sam zamach na to samo dobro chronione prawem.

Wyrok SA w Katowicach z dnia 10 listopada 1994r.
sygn. akt II AKr 339/94

7. Świadomość co do pochodzenia z przestępstwa przedmiotów nabywanych lub do których zbycia sprawca pomaga należy oceniać na podstawie znanych mu okoliczności sprzed popełnienia czynu lub w czasie jego dokonywania, a także na podstawie faktów, które nastąpiły po dokonaniu czynu, jeżeli z faktów tych można wyciągnąć poprawny pod względem logicznym i zgodny z zasadami doświadczenia życiowego wniosek o istnieniu okoliczności świadczących o świadomości oskarżonego w chwili dokonywania czynu.

Wyrok SA w Katowicach z dnia 4 listopada 1994r
sygn. akt II AKr 253/94.

8. Przepis art. 210 § 2 kk jest kwalifikowaną postacią zbrodni rozboju, uzależnioną od rodzaju narzędzia jakim posługuje się sprawca przy jej dokonaniu. Dlatego też narzędzie to winno być w sposób nie budzący wątpliwości zidentyfikowane, szczegółowo opisane i ocenione. Brak identyfikacji nie pozwala wykluczyć bowiem możliwości posłużenia się narzędziem, które nie może być uznane jako niebezpieczne w rozumieniu art. 210 § 2 kk.

Wyrok SA w Katowicach z dnia 29 września 1994r.
sygn. akt II AKr 296/94.

9. Przepis art 182 kpk nie obliguje sądu do zasięgnięcia nowej opinii instytutu, zakładu lub instytucji albo innych biegłych w razie sprzeczności między złożonymi w danej sprawie opiniami lecz przewiduje prawo wyboru między innymi takiej możliwości według uznania ochronionego dyspozycją art. 4 § 1 kpk. Nie skorzystanie zatem z możliwości powołania nowej pary biegłych dla oceny poczytalności oskarżonego i poprzestanie przez sąd I instancji na próbie skonfrontowania biegłych na rozprawie oraz w wyborze jednej z nich jako podstawy ustaleń faktycznych - nie może stanowić obrazy art. 132 kpk w sytuacji gdy nadto wykazano w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku jakimi przesłankami kierowano się w tej ocenie.

Wyrok SA w Katowicach z dnia 2 marca 1995 r.
sygn. akt II AKr 460/94.

10. Postanowienie rozstrzygające o zwolnieniu względnie też o potrzebie dalszego stosowania środka zabezpieczającego jest orzeczeniem wydanym w postępowaniu wykonawczym /art. 197 § 3 kkw/. Na takie postanowienie przysługuje zażalenie, jako na orzeczenie co do środka zabezpieczającego na podstawie art. 409 kpk w zw. z art. 1 § 2 kkw. Przepis ten jednakże tylko dopuszcza możliwość wniesienia zażalenia, lecz podlega ono rozpoznaniu w składzie określonym art. 25 § 1 kkw, przez sąd, który je wydał.

Postanowienie SA w Katowicach z dnia 8 lutego 1995r
sygn. akt II AKo 50/95.

11. Termin określony w art. 489 kpk jest terminem przedawnienia przewidzianym w prawie cywilnym materialnym i skutki jego upływu określa art. 117 § 1 kc.

Postanowienie SA w Katowicach z dnia 4 listopada 1994r.
sygn. akt II AKo 193/94.

12. Z treści art. 1 ust. 1 ustawy z 21.02.1991r. /Dz.U.Nr 34, poz. 149, zm. Dz.U.Nr 36/93, poz. 159/ nie wynika, że represjonowanie mogło mieć miejsce tylko w związku z działalnością na rzecz niepodległego bytu Państwa Polskiego w okresie II wojny światowej. Mogła to być działalność tego rodzaju czasowo znacznie wyprzedzająca lata 1939-1945. Podstawowym założeniem cytowanej ustawy jest to, że Państwo Polskie realizuje roszczenia osób represjonowanych w zasadzie jedynie przez organy tego państwa. Jedynym wyjątkiem są przypadki, w których represjonowały organy radzieckie, ale pod warunkiem, że działały one na mocy porozumienia zawartego w dniu 26 lipca 1944r. między PKWN. a rządem ZSRR /art. 8 ust. 2 a wprowadzony nowelą do ustawy z 23.02.1991r. z 20.02.1993r. - Dz.U.Nr 36, poz. 159/. Zgodnie z art. 7 tego porozumienia jurysdykcji radzieckiej podlegała ludność cywilna na terytorium Polski o ile zostały popełnione przez nią przestępstwa przeciwko wojskom radzieckim i to tylko "w strefie operacji wojennych". We wszystkich innych przypadkach właściwe były wobec ludności cywilnej organy polskie.

Postanowienie SA w Katowicach z dnia 22 grudnia 1994r
sygn. akt II AKo 131/94

13. Przepis art. 269 § 2 kpk stanowi, iż postanowienie o przedstawieniu zarzutów winno zawierać między innymi dokładne określenie zarzucanego czynu. Ogólnikowość zarzutów stawianych podejrzanemu w śledztwie wpływa na jego obronę, utrudniając ją w znacznym stopniu - co powoduje, iż naruszenie przepisu art. 269 § 2 kpk nie może być przed sądem konwalidowane i to nawet przez sporządzenie już we właściwej formie nowego aktu oskarżenia.

Postanowienie SA w Katowicach z dnia 9 lutego 1995r.
sygn. akt II AKz 23/95.

14. Zgodnie z art. 505 kpk umorzenie przez sąd I instancji postępowania w kwestii wyroku łącznego następuje zawsze w postaci postanowienia. Jeśli jednak umorzenie postępowania w takim przypadku nastąpiło wyrokiem i przesłano akta sądowi II instancji wraz z rewizją od tego wyroku - to sąd ten zobowiązany jest do potraktowania wniesionego środka odwoławczego jako zażalenia, gdyż zaskarżenie orzeczenia środkiem odwoławczym, odpowiadającym formie orzeczenia nadanej przez sąd, nie może szkodzić interesom wnoszącego niewłaściwy w swej istocie środek odwoławczy.

Postanowienie SA w Katowicach z dnia 22 listopada 1994r.
sygn. akt II AKz 245/94.

II.

Orzeczenia w sprawach cywilnych

1. Wypowiedzenie umowy najmu z zachowaniem terminów wypowiedzenia jako "uczynienie pożytku" z prawa podmiotowego przez wynajmującego podlega kontroli sądu pod względem zgodności z zasadami współżycia społecznego /art. 5 kc /.

Błąd w prognozowaniu efektów działalności gospodarczej w chwili wynajmowania lokalu użytkowego jako błąd co do pobudki a nie treści czynności prawnej wyklucza zastosowanie art. 84 kc.

Wyrok SA w Katowicach z dnia 17 sierpnia 1994r.
sygn. akt I ACr 312/94

2. Wręczenie sprzedawcy przez kupującego weksla wystawionego przez osobę trzecią umarza należność z tytułu zapłaty ceny kupna tylko w przypadku wyraźnego oświadczenia wierzyciela /nowacja połączona ze zmianą dłużnika art. 506 i 356 kc/.

Wyrok SA w Katowicach z dnia 26 sierpnia 1994r.
sygn. akt I ACr 436/94.

3. Przy istnieniu sprzecznych dowodów sąd ocenia ich wiarygodność według własnego przekonania na podstawie wszechstronnego rozważenia zebranego materiału i tylko gdy ocena jest dowolna lub nielogiczna można mówić o przekroczeniu granic swobodnej oceny dowodów.

Wyrok SA w Katowicach z dnia 15 listopada 1994r.

4. Odpowiedzialność byłego wspólnika spółki cywilnej za zobowiązania z okresu jego uczestnictwa w spółce nie ustaje przez jego wystąpienie ze spółki bez względu na to czy nastąpiło przez wypowiedzenie udziału przez występującego czy też na podstawie umowy wspólników. Zwolnienie wspólnika od uczestnictwa w stratach spółki nie jest skuteczne wobec osób trzecich i nie przekreśla solidarnej odpowiedzialności wspólnika za długi spółki.

Wyrok SA w Katowicach z dnia 17 listopada 1994r.
sygn. akt I ACr 502/94.

5. Przydział garażu spółdzielczego niezgodny z obowiązującym w dacie jego wydania prawem jako dotknięty nieważnością bezwzględną nie może być konwalidowany wskutek zmiany stanu prawnego zaistniałego już po jego wydaniu.

Wyrok SA w Katowicach z dnia 17 listopada 1994r.
sygn. akt I ACr 621/94.

6. Dłużnik nie może przejąć długu współdłużnika solidarnego. Zwolnić od odpowiedzialności dłużnika solidarnego może tylko wierzyciel.

Wyrok SA w Katowicach z dnia 22 listopada 1994r.
sygn. akt I ACr 676/94.

7. Poręczenie długu przez przedsiębiorstwo państwowe nie posiadające w swoim statucie uprawnienia do udzielania poręczeń innym podmiotom nie stanowi przesłanki nieważności poręczenia nawet pod rządami uchylonego art. 36 kc. Brak jest podstaw do przyjęcia, iż sam fakt takiego poręczenia narusza art. 5 kc lub art. 26 ust. 1 ustawy o przedsiębiorstwach państwowych.

Wyrok SA w Katowicach z dnia 6 grudnia 1994r.
sygn. akt I ACr 605/94.

8. Strony mogą ułożyć stosunek prawny według swojego uznania byleby jego treść lub cel nie sprzeciwiały się właściwości /naturze/ danego stosunku, ustawie lub zasadom współżycia społecznego /art. 356 kc/, zaś ocena takich umów nie może ograniczać się do badania ich charakteru pod kątem umów nazwanych wymienionych w kodeksie cywilnym.

Wyrok SA w Katowicach z dnia 6 grudnia 1994r.
sygn. akt I ACr 219/94

9. Sąd jest związany decyzją administracyjną wydaną przez kompetentny organ tylko w zakresie stanu prawnego jaki ta decyzja stwarza. W zakresie faktów i dowodów obowiązuje zasada samodzielności ustaleń sądu.

Wyrok SA w Katowicach z dnia 28 grudnia 1994r.
sygn. akt I ACr 774/94.

III.

10. Nie można w drodze powództwa cywilnego ustalać, iż określony teren stanowi własność wspólnoty gruntowej a nie Gminy w sytuacji, gdy przed jego komunalizacją był on przejęty do zasobów państwowych.

Praw do takiego terenu mieszkańcy wsi mogą dochodzić wyłącznie w drodze administracyjnej przez wzruszenie decyzji dotyczących przejęcia gruntu przez Państwo a następnie decyzji o komunalizacji.

Wyrok SA w Katowicach z dnia 6 grudnia 1994r.
sygn. akt I ACr 750/94.

11. Uchwała podjęta przez Zgromadzenie Przedstawicieli Spółdzielni działające na podstawie postanowień statutu niezgodnych z wymogami art. 37 ust. 1 prawa spółdzielczego jest nieważna także wówczas gdy wadliwy statut został zarejestrowany wskutek przeoczenia sądu rejestrowego.

Wyrok SA w Katowicach z dnia 13 grudnia 1994r.
sygn. akt I ACr 688/94

Orzeczenia w sprawach z zakresu prawa pracy
i ubezpieczeń społecznych

1. Teza: na tle art. 444 § 2 ko /renta uzupełniająca/
Szkoda w rozumieniu art. 444 § 2 ko wyraża się różnicą między potencjalnymi dochodami jakie poszkodowany osiągnąłby w okresie objętym rentą, gdyby nie doznał uszkodzenia ciała, a wszelkimi dochodami jakie może faktycznie w tym okresie osiągnąć bez zagrożenia stanu zdrowia.

Wyrok SA w Katowicach z dnia 30 czerwca 1993r.
sygn. akt III APr 36/93

2. Teza: na tle art. 444 § 2 ko /renta uzupełniająca/
Inwalida III grupy z tytułu wypadku przy pracy zachowujący ograniczone możliwości zarobkowe /art.24 ust.2 ustawy z 14.12.1932r. o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin - Dz.U.Nr 40. poz.267 z zm. w zw. z art. 18 i 25 ustawy z 12.06.1975r. o świadczeniach z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych Dz.U. Nr 30, poz. 144 z 1983r./ może wykonywać inną pracę zarobkową a wwnagrodzenie otrzymywane z tego tytułu winno być zaliczane w poczet jego dochodów.

Wyrok SA w Katowicach z dnia 30 września 1994r.
sygn. akt III APr 81/94.

3 Teza: na tle art. 445 § 1 kc /zadośćuczynienie/

Zadośćuczynienie winno uwzględniać doznaną krzywdę poszkodowanego na którą składają się cierpienia fizyczne w postaci bólu i innych dolegliwości, oraz cierpienia psychiczne polegające na ujemnych uczuciach przeżywanych bądź w związku z cierpieniami fizycznymi bądź w związku z następstwami uszkodzenia ciała lub rozstroju zdrowia zwłaszcza trwałymi lub nieodwracalnymi.

Wyrok SA w Katowicach z dnia 3 listopada 1994r.
sygn. akt III APr 43/94.

4. Teza: na tle art. 32 ustawy z dnia 23.05.1991r.
o związkach zawodowych /Dz.U.Nr 55, poz. 234/

Członek zarządu związku zawodowego działającego w spółdzielni nie korzysta z ochrony przewidzianej w art. 32 ustawy z dnia 23.05.1991r o związkach zawodowych /Dz.U.Nr 55, poz.234/ bowiem w świetle całokształtu przepisów prawa spółdzielczego, -
- do wykluczenia członka - jako instytucji prawa spółdzielczego nie mają zastosowania przepisy wymagające zgody jakiegokolwiek organu zewnętrznego w tym również związku zawodowego.

Wyrok SA w Katowicach z dnia 30 listopada 1994r
sygn. akt III APr 52/94

5. Teza: na tle art.8 ust.3pkt 2 ustawy z dnia 28.12.1989r.
o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami
stosunków pracy z przyczyn dotyczących zakładów pracy
oraz zmianie niektórych ustaw/Dz.U.Nr 4poz.19, z 1990r.
z późn. zm./.

Pracownikowi, który do dnia rozwiązania stosunku pracy przyjął propozycję zatrudnienia w zakładzie pracy powstałym w wyniku przejęcia mienia dotychczas zatrudniającego go zakładu pracy - nie przysługuje odprawa pieniężna określona w treści art.8 ust.1 i 2 ustawy z dnia 28.12.1989r. o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy/.../ /Dz.U.Nr 4, poz.19 z 1990r. z późn. zm./ również w przypadku gdy doszło do zawarcia umowy o pracę na czas określony.

Wyrok SA w Katowicach z dnia 29 grudnia 1994r
sygn.akt III APr 63/94.

6. Teza: na tle art.106 ustawy z dnia 14.12.1982r.
o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin
/Dz.U.Nr 40, poz. 267 z późn. zm./.

Zasady zwrotu nienależnie pobranych świadczeń uregulowane są w przepisach prawa ubezpieczeniowego i tym samym nie stosuje się do nich norm prawa cywilnego.

Sprzeczny jest więc z treścią art.106 ustawy z 14.12.1982r. o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin /Dz.U.Nr 40, poz.267 z późn. zm./ pogląd iż obowiązek zwrotu nienależnie pobranych świadczeń można oceniać w aspekcie "wspólnej winy osoby pobierającej świadczenie i organu rentowego".

Wyrok SA w Katowicach z dnia 7 października 1994r.
sygn. akt III APr 559/94

7. Teza: na tle art. 5 ust.1 ustawy z dnia 1.02.1983r. o zaopatrzeniu emerytalnym górników i ich rodzin /Dz.U.Nr 5, poz.32 z późn. zm./

Skoro w wyliczeniu rodzajów prac górniczych wykonywanych za granicą traktowanych na równi z okresami takiej pracy w kraju nie jest wymieniona praca o której mowa w art.5 ust.1 pkt 5 ustawy z dnia 1.02.1983r. o zaopatrzeniu emerytalnym górników i ich rodzin /Dz.U.Nr 5, poz.32 z późn. zm./, a więc praca na stanowiskach dozoru ruchu oraz kierownictwa ruchu kopalń i przedsiębiorstw, to brak jest podstaw prawnych zaliczenia zatrudnienia ubezpieczonego za granicą w ramach budownictwa eksportowego wykonywanego na stanowisku dozoru -
- na uprawnienia do górniczej emerytury bez względu na wiek

Wyrok SA w Katowicach z dnia 6 października 1994r.
sygn.akt III AUR 1427/93.

8. Teza: na tle art 26 ust.1 pkt 1 ustawy o ubezpieczeniu społecznym osób prowadzących działalność gospodarczą i ich rodzin /Dz.U.Nr 46, poz.250 z 1989r./.

Wykluczonym jest przyjęcie, że członkowie rodziny o których mowa w art. 26 ust.1 pkt 1 w zw. z art 26 ust 2 ustawy o ubezpieczeniu społecznym osób prowadzących działalność gospodarczą oraz ich rodzin /Dz.U.Nr 46, poz.250 z 1989r./ objęci są ubezpieczeniem na podstawie przepisów tej ustawy tylko dlatego, że są członkami rodziny.

Wyrok SA w Katowicach z dnia 15 września 1994r.
sygn. akt III AUR 120/94

9. Teza: na tle art.7 ust. 2 ustawy z dnia 18.07.1974r. o funduszu alimentacyjnym /Dz.U.Nr 45 , poz.200 z 1991r/

Szczególina rola organu prowadzącego egzekucję w procesie przyznawania i wypłaty świadczeń z funduszu alimentacyjnego wynikająca z przepisów ust.2 i 3 art. 7 ustawy o funduszu alimentacyjnym /Dz.U Nr 45. poz. 200 z 1991r./ powoduje że decydujące znaczenie dla wypłaty świadczeń i to zarówno po raz pierwszy jak i dla wypłaty przyznanych już świadczeń w zmienionej wysokości ma data wpływu do właściwego organu informacji o okolicznościach mających wpływ na wypłatę świadczeń alimentacyjnych, a nie data określona w wyroku podwyższającym alimenty.

Wyrok SA w Katowicach z dnia 23 września 1994r.
sygn. akt III AUR 61/94.

10. Teza: na tle ustawy z 25.11.1986r. o organizacji i finansowaniu ubezpieczeń społecznych/Dz.U.Nr 25, poz. 137 z 1989r z późn.zm./

W konsekwencji ustawy z 25.11.1986r. o organizacji i finansowaniu ubezpieczeń społecznych/Dz.U.Nr 25 poz. 137 z 1989r./ zgłoszenie pracownika do ubezpieczenia jest jedynie czynnością techniczną, ewidencyjną. Ewentualne niezgłoszenie pracownika nie wpływa ujawnie na jego uprawnienia. Pracownik może więc udowodnić, że pozostawał w stosunku ubezpieczenia społecznego mimo, że nie był zgłoszony do ubezpieczenia - wystarczy udowodnić fakt trwania stosunku pracy.

Wyrok SA w Katowicach z dnia 3 października 1994r.
sygn. akt III AUR 263/94.

11. Teza: na tle art. 298 § 1 Kodeksu handlowego.

Niedopuszczalne jest ustalenie odpowiedzialności członków zarządu spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z art. 298 § 1 kh w trybie decyzji wydanej na podstawie art. 88 i nast. ustawy z 14.12.1982r. o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin /Dz.U.Nr 40. poz. 267 z późn. zm./ a następnie badanie przesłanek z art. 298 kh w postępowaniu przed Sądem Pracy i Ubezpieczeń Społecznych.

Dochodzenie na podstawie art. 298 § 1 kh od członków zarządu spółki z o.o. należności z tytułu składek na ubezpieczenie społeczne może dokonać się wyłącznie w drodze powództwa cywilnego organu rentowego przeciwko członkom zarządu.

Wyrok SA w Katowicach z dnia 28 września 1994r
sygn. akt III AUr 226/94.

12. Teza: na tle art. 41 ustawy z 12.06.1975r.
o świadczeniach z tytułu wypadków przy pracy
i chorób zawodowych /Dz.U.Nr 30 poz. 144 z 1983r.
z późn. zm./

Tzw. "wygłoszenie" pracownika z ubezpieczenia społecznego w związku z jego urlopem bezpłatnym w sytuacji gdy pracownik o tym "wygłoszeniu" nie był poinformowany i udawał się do pracy z zamiarem jej świadczenia nie może wykluczać uznania zdarzenia za wypadek w drodze do pracy, jeżeli wszystkie okoliczności będą wskazywały, iż jedynym powodem pokonywania tej drogi była wola realizowania obowiązków pracowniczych.

Wyrok SA w Katowicach z dnia 12 października 1994r.
sygn. akt III AUr 393/94.

13. Teza: na tle przepisów ustawy z 25.11.1986r
o organizacji i finansowaniu ubezpieczeń społecznych
/Dz.U.Nr 25.poz 137 z 1989r. z późn zm./ -
-art. 33 i rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki
Socjalnej z 31.12.1987r. w sprawie szczególnych
zasad obliczania i wypłacania odsetek za opóźnienie
w ustalaniu lub wypłacie świadczeń z ubezpieczenia
społecznego /Dz.U.Nr 2.poz.7 z 1988r./.

Skoro odsetki od opóźnionego świadczenia są uregulowane w przepisach prawa o ubezpieczeniach społecznych - dla potrzeb tychże ubezpieczeń wyczerpująco - to nie stosuje się przepisów prawa cywilnego w zakresie tymi przepisami nieunormowanymi. Tak więc przepisy kodeksu cywilnego nie mogą zmieniać odmiennych regulacji z zakresu ubezpieczeń społecznych tak co do roszczeń o odsetki od odsetek jak ich w kwestii waloryzacji opóźnionego świadczenia -
- art. 358¹ § 3 ko.

Wyrok SA w Katowicach z dnia 19 września 1994r.
sygn. akt III AUr 51/94.

Wyrok SA w Katowicach z dnia 17 października 1994r
sygn. akt III AUr 494/94.

14. Teza: na tle art. 34 ustawy z dnia 26.07.1992r
o podatku dochodowym od osób fizycznych
/Dz.U.Nr 80, poz. 350/.

Organ rentowy będąc płatnikiem z mocy przepisu art 34 ustawy z 26.07.1991r. o podatku dochodowym od osób fizycznych /Dz.U.Nr 80.poz 350/ jako obciążony obowiązkiem ustawowym nie ma możliwości podejmowania decyzji o zwolnieniu ubezpieczonych od uiszczenia tego podatku.

Wyrok SA w Katowicach z dnia 7 listopada 1994r
sygn. akt III AUr 597/94.

15. Teza: na tle § 31 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 27.02.1983r. w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno -rentowe i zasad wypłaty tych świadczeń /Dz U.Nr 10 poz.49 z późn.zm./

Jeżeli w poszczególnych miesiącach ilość dni roboczych była mniejsza aniżeli ilość dniówek o których mowa w § 31 rozporządzenia Rady Ministrów z 7 02.1983r. w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno - rentowe i zasad wypłaty tych świadczeń /Dz U. Nr 10 poz.49 z późn.zm./ to przepracowanie wszystkich dni roboczych w tym miesiącu pod ziemią, oznacza pełny wymiar czasu pracy pod ziemią o którym mowa w art.10 ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym górników i ich rodzin.

Wyrok SA w Katowicach z dnia 3 listopada 1994r.
sygn. akt III AUr 331/94.

16. Teza: na tle art. 5 i 11 ustawy z 14.12.1982r. o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników/.../ Dz.U. Nr 40. poz. 267 z późn. zm.

Interpretacja art. 5 i 11 ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin /Dz.U.Nr 40. poz.267 z późn. zm./ nie daje podstaw do przyjęcia aby okres urlopu bezpłatnego uznać za pozostawanie w zatrudnieniu.

Wyrok SA w Katowicach z dnia 21 listopada 1994r
sygn. akt III AUr 600/94.

17. Teza na tle art.2 ust.2 pkt 2 lit."a" ustawy z dnia 17.10.1991r. o rewaloryzacji emerytur i rent/.../ Dz.U.Nr 104 poz.450.

Ustawa z 17.10.1991r. o rewaloryzacji emerytur i rent/.. / Dz.U.Nr 104 poz. 450 nie precyzuje bliżej pojęcia pracy przymusowej, jednak z samej istoty przymusu, wynika, że jest to taka praca do której dana osoba nie zgłosiła się dobrowolnie. Jeżeli przymus polegał na tym, że ktoś z rodziny musiał iść do pracy przy kopaniu fortyfikacji to nie odbiera to charakteru przymusu, że konkretny członek rodziny poszedł do tej pracy dobrowolnie - bowiem skoro wymagania określonej pracy odnosiły się do rodziny - to w odniesieniu do tego członka rodziny który tą pracę podjął - praca ta stawała się pracą przymusową.

Wyrok SA w Katowicach z dnia 17 listopada 1994r.
sygn. akt. III AUr 401/94.